

Jugoslovenski KOROTAN

Uredništvo in upravništvo v Velikovecu, Glavni trg štev. 141.

List izhaja vsak teden vsaj enkrat, po potrebi večkrat.

List se mora plačati, najmanj za 20 številk naprej 5 K, 40 številk 10 K.

Velikovec, 15. svečana 1919.

Urejuje Srečko Puncer.

Izdaja nadp. Fr. Malgaj.

Cene inseratom so: cela stran 100 K, pol strani 60 K, $\frac{1}{2}$ strani 40 K, $\frac{1}{4}$ strani 35 K, $\frac{1}{5}$ strani 30 K, $\frac{1}{6}$ strani 25 K, $\frac{1}{8}$ strani 18 K, $\frac{1}{10}$ strani 16 K, $\frac{1}{12}$ strani 14 K. — Popusti: pri 2—5 kratni objavi 15 %, pri 6—10 kratni 25 %, pri 11—20 kratni 35 %, pri 21—50 kratni 50 %.

Koroškimi in štajerskim obmejnimi Slovencem.

F. Omladič.

Bratje naše krvi in našega jezika, te vrstice so namenjene vam ob mejah, ki imate v svoji sredini največ omahljivcev in odpadnikov svojega rodu. Ne trdim, da podrugod ni takšnih neznačajnežev, ali gotovo jih je tam največ, kjer je nemški pritisk najhujši.

Sto-in stoletno nemško gospodstvo je zlasti vam ob jezikovnih mejah z zvijačami in slepljenjem vteplo v glave neumno misel, da je Nemeč rojen za gospoda, Slovenec pa za hlapca. Nemeč, ki vas je zatiral in zaničeval, vam je lagal, da je nemški jezik imeniten in lep, slovenski pa grd in brez veljave. Kruto in zvijačno nemško nasilje ni dopustilo, da bi vas mi Slovenci iz zavednejših in malo slobodnejših krajev drugače in bolje podučili. Zato se ne čudimo, pač pa se žalostimo, da so se vas takšne laži prijele, čeprav sami lahko vidite, da ravno ob jezikovnih mejah, zlasti na Štajerskem govorijo Nemci jezik, ki je brez dvoma tako trd in nelep, da se z milobo in blagoglasjem vašega slovenskega narečja niti primerjati ne da. Otre-site se sedaj, ko ni več krivične nemške

stare Avstrije, teh sramotnih misli in nazorov in zvesto ostanite Slovenci, kar ste po krvi in jeziku in kar so bili vaši in vaših očetov očetje! Kakor se vam zdi falot vsakdo, ki tjavendan zataji svojih očetov vero in prestopi v drugo, tako je tudi falot vsak iz naše sredine, ki zataji svoj mili slovenski materni jezik in se pridruži širokoustnim zatiralcem našega rodu, nemškim Mihelnom.

Kakor vam je znano, smo se Slovenci združili s Hrvati in Srbi v državo Jugoslavijo zato, ker so nam Hrvati in Srbi po krvi in jeziku bratje. Nemci, ki vedno računajo na našo omahljivost in nevednost, so porabili to priliko in začeli zlasti pri vas ob jezikovnih mejah hujskati proti naši mladi narodni državi. Kjer le morejo, pripovedujejo vam nesramne laži o jugoslovenskih, posebno o srbskih zločinih in hudobijah, da bi vas preslepili in dobili na svojo stran. Ne verjemite jim! Pred celim svetom je dokazano, da so le Nemci in njihovi zavezniki sami morili po Srbiji in drugod celo starce, ženske in otroke. Pa tudi pri nas so Nemci preganjali, zapirali, obešali in streljali odločne Slovence. Ravno radi teh in drugih nešteti hudobij, ki so jih doprinesli Nemci in njihovi pomočniki, so kaznovale ententine, Srbiji prijateljske države, nemško in

avstrijsko-ogersko državo ter njune zaveznike Bolgare in Turke, — tako kakor kaznuje sodnik zločinca. Ne bodi vam torej nikakor žal za krivično staro Avstrijo in za njenimi zapravljenimi, napihnjenimi in krvoločnimi Habsburžani in ne želite si še nadaljnega hlapčevstva v novi nemško-avstrijski državi. Ravno tako se ne pustite vjeti tudi na limance koroške republike, s katero vas ponekod Nemci „farbajo“. Jasno je kot beli dan, da koroška republika sama od sebe sploh ne more obstajati, ker bi poginila od samega siromaštva in revščine. Koroško samostojno državico vam ponujajo Nemci samo za to, da bi vas tako po ovinkih in zvijačah pridobili na svojo nemško stran.

Obmejni ogroženi Slovenci, poženite povsod preko praga nemške agitatorje! Mi vaši rojaki Slovenci iz notranje Slovenije z bratskimi Srbi in Hrvati vred vas iskreno želimo v naši državi Jugoslaviji, ker vemo, da ste z nami ene krvi in ker čutimo, da se tudi pri vas globoko v vaših dušah večkrat oglasi vsaj majhna želja, da bi kedaj tudi naš slovenski jezik prišel do svoje veljave in svojega ugleda. Sedaj je prišel tisti čas, ko je dosegel naš narod in naš jezik svojo slobodo. Sedaj je tukaj naš odrešitelj, naš pravljčni kraj Matjaž,

sklep, ako je mogoče.“ Njegova silna volja je delala se potem, ko jo že izgubil vse druge duševne zmožnosti.

„Možu ki ume hoteti ni ničesar nemogoče,“ pravi Mirabeau; „ali je kaj potrebno?“ Potem se mora storiti. Tako slove zakon uspeha.

In Bulwer piše: V veri leži velika sila, ako tudi se nanaša na človeške in posvetne stvari. Ako je človek trdno prepričan, da je določen storiti nekoč to, kar se dozdeva v trenutku nemogoče, stavim deset proti jedni, da bo stvar izvršil. Kdo bi mogel kaj možu, ki nosi v sebi neomajen sklep? Ki niti ne ve, kedaj je premagan. Težave in ugovor ne strašijo takega človeka: Preganjanje mu koristi, ker ga izpodbuja še k večjemu naporu. Daj človeku abecedo in železno voljo, in kedo more vedeti, kako bo še napredoval.“ — Zapri Galileja radi njegovih računskih iznajdb, delal ti bo s slamico poizkuse v svoji celici. Sezgi Wycliffovo telo, vrzi pepel v Severn, in reka ga bo splavila v morje in morje bo pepel, napolnjen z njegovimi nanki, zanesel na vse zemlje.

Swett Marden:

Železna volja.

Poslovenil S. Puncer.

Največja modrost je trden sklep.
Napoleon.

Ljudem ne nedostaje moči, ampak volje.
Viktor Hugo.

Vsakdo si pritisne sam pečat vrednosti na čelo, veliki smo ali mali, kakor pač hočemo.
Smiles.

„Ne morem! Je nemogoče!“ reče častnik Aleksandru, ko je bil odbit pri neki skalnati trdnjavi:

„Poberi se!“ rohni veliki Macedonec; „ničesar ni nemogoče temu, ki ima voljo zmagati;“ postavil se je na čelo svojih vojakov in pregnal sovražnika iz njegovih okopov.

„Vi hočete najbrž samo na pol,“ je pravil Suvarov ljudem, ki niso imeli uspeha. Besedno spanje. Toda jaz hočem izvesti svoj

„Ne morem,“ „ne vem“ in „nemogoče“ ni pustil veljati: „Uči se!“ „stori“ „poizkusi“ je odgovarjal.

Ko je bil Napoleon v Egiptu, obiše tudi kužne bolnišnice, da bi pokazal, da človek, ki se ne boji, premaga celo strahote kuge. Takšna sila hotenje je zdravilo za telo in bodrilo k skoro nadčloveškim delom. Dvignila je že mnogo ljudi iz smrtne postelje, da so storili čudeže hrabrosti.

Walter Scot je imel v starosti 55 let 2 $\frac{1}{2}$ milijona dolga. Kljub visoki starosti sklene poplačati vsak vinar dolga; in — posreči se mu. Železna trdnost njegovega sklepa je dala njegovemu duhu in njegovemu telesu naporno silo in zmožnost dela. Vsaka žila njegova in vsak živec mu pravita: „Dolg moram poplačati;“ vsako kapljo krvi je vzpodbujala volja, ki je dajala njegovim možganom pomnoženo moč in vodila njegovo pero. Poplačal je dolgove. V dnevniku Walterja Scota čitamo: „Silno sem trpel in mnogokrat sem si želel, da bi se vlegel in zaspal v svojo posteljo. Toda jaz hočem izvesti svoj

roški Nemci na slovenskih tleh in zahtevamo odločno, da ozemlje do zadnje slovenske vasi, do zadnjega Slovenca prizna antanta že sedaj Jugoslaviji. Protestiramo skupno z brati Primorci proti neopravičeni zasledbi slovenskega Primorja po italijanskih četah.

Izjavljamo, da ne bode preje mira v Evropi, predno ne bode oslobojena zadnja pastirska kočča v slovenskih planinah od drugorodcev naših krutih tlačiteljev.

Andrej Oset,

predsednik

Narodnega sveta za Mežiško dolino v Prevaljah.

Franc Grafenauer,

bivši koroški državni poslanec.

Vladi Srbov, Hrvatov in Slovencev v Beogradu!

Več tisoč broječa množica koroških Slovencev zbrana dne 26. prosinca 1919 na Jugoslovenski manifestaciji in zapriseganju Jugoslovenskih koroških vojakov v Guštanju odločno protestira proti silovitostim obmejnih koroških Nemcev ter neopravičeni zasledbi slovenskega Primorja po italijanskih četah. Pozdravlja najiskreneje brate Srbe in Hrvate združene v nerazrušljivi Jugoslaviji. Obljubljuje večno zvestobo vladi v Beogradu in iskreno pozdravlja svojega regenta Aleksandra ujedinjene države.

Shod v Črni na Koroškem.

Na svečnico sklical je Narodni svet za Mežiško dolino manifestacijski shod v industrijski kraj Črna. Črna je oddaljena 3 ure od železniške postaje v Prevaljah. Pot te vodi iz Prevalj po ozki dolini ob mežiški reki. Nad teboj se razprostira nebo, na levo in desno skalovje, družega razgleda nemaš. V teh hribih se razprostirajo znameniti rudokopi svinca, ki ga ni bogatejšega v svinčenj rudi v Evropi. Romantična pot pelje mimo podjetja v Žerjavu, kjer so vzdane v skale — kot kake stopnice — stavba nad stavbo, ki tvorijo čistilnico svinca.

Sneg je naletaval v gostih snežinkah in mráz je spominjal na ledeno svečnico. Shod je bil napovedan na najmanjsto uro, a pri tem vremenu se ni bilo nadejati one udeležbe, ki se je pripravljala. Nastopiti so imeli kot govorniki gg. komisar za Koroško Franc Smodej, koroški rojak Dr. Ravnik, poverjenik narodne vlade Dr. Pogačnik iz Ljubljane, odposlanci v Velikovecu zbranih beguncev in še drugi.

Komisar Fr. Smodej in Dr. Ravnik sta iz Maribora brzojavila, da je bil v zadnjem momentu nju račun prekrižan, ker se vsled neke nujne komisije ne moreta iz Maribora oddaljiti. Priglašeni udeleženci iz Velikoveca vsled železničnih zaprek niso mogli dospeti.

Črna pa je bila v kljub beli snežni odeji ta dan záres črna vsled množice, ki je že pred napovedano uro začela polniti prostore in celi trg pred cerkvijo. Došlo je delavcev, kmetov in ženstva od vseh krajev nad poldrugimi tisoč.

Ob najmanjši uri je otvoril manifestacijo domači župan Fr. Krulec, pozdravil zborovalce ter dal besedo predsedniku Narodnega sveta Andreju Osetu. Ta je v 2 uri trajajočem govoru obrazložil namen zborovanja ter orisal notranji in zunanji političen položaj. Dasi smo vsi prezebovali na prostem v snegu, je vendar množica vstrajala ter pazno poslušala zanimivam izvajanjam, ki so bila večkrat prekinjena od medklicev ogorčenja nad grozodejstvi, ki jih nemški Korošci uprizarjajo ob naši severni meji. Ob zaključku je govornik žel navdušeno pritrjevanje.

Za njim je nastopil kot govornik domači župnik g. Dobrovč ki si je med drugim izbral

srečno in času primerno snov, kake razlike so med krščansko in pravoslavno vero na naši strani in luteransko vero na nemški strani. V daljšem in spretnem govoru je došel do zaključka, da versko vprašanje nikakor na ovira Slovencev, Srbov in Hrvatov, da se ne bi tesno združili v bratski vzajemnosti za skupne cilje naše Jugoslavije.

Ko se je kazalec ure že pomikal na 2 pop. ter sta nas prazen želodec in mráz opominjala, da bode treba poiskati tople sobe in kaj za želodec in se je imelo sklepati že o končni resoluciji, tedaj nas je zvonček opozoril na ravno došlo sani, iz katerih je ob splošnem navdušenju izstopil poverjenik Narodne vlade g. L. Pogačnik. Ob njegovem pogledu pa je množica pozabila na mráz in notranjo praznoto ter želela, naj željno pričakovani poverjenik začne takoj govoriti.

Dr. Pogačnik, ki vsled 2 urne železniške zamude in zasnežene ceste ni mogel dospeti ob napovedani uri, je koj od sani stopil pred množico ter pričel burno pozdravljen svoj temperamenten govor. Nad poldrugo uro je vsestransko pojasnjeval splošen političen položaj ter se podrobno pečal tudi z delavskim in kmetjskim vprašanjem Vkljub pozni uri je množica na prostem vstrajala ter burno pritrjevala krasnim besedam. Marsikatero oko se je solzilo in moški so stiskali pesti, ko je govornik bičal krivice, katere je moral slovenski narod stoletja pretrpeti pod nemško kruto vlado, ki je sedaj po svetovni vojski strta. Slovenec ja po dolgih letih trpljenja spet prost gospodar na svoji zemlji in mogočna Jugoslavija nas bode ščitila, da ne pademo zopet v tuje robstvo.

Na predlog tajnika Narodnega sveta Dragotina Gilčverta je bila soglasno ob vsestranskem odobranju sprejeta sledeča

Resolucija:

Koroški slovenski delavci, kmetje in ženstvo zbrani v poldrug tisoč broječi množici na Jugoslovenski manifestaciji v Črni — največjem rudniškem okraja svinca v celi Evropi — na svečnico dne 2. svečana 1919 dajemo izraza našim ogorčnim čutom v uri, ko mirovna konferenca v Parizu odločuje o usodi jugoslovenskega po Nemcih in Italjanih zasedenega ozemlja.

Mi izjavljamo, da so ta po Jugoslovenih obljudena ozemlja jugoslovenska last in vsled tega neločljivi del samostojne neodvisne države Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Protestiramo najodločneje proti zasledbi tega ozemlja po italijanskih in nemških četah in nasilnemu ter protizakonitomu postopanju njih oblasti v teh zasedenih krajih slovenske zemlje.

Zahtevamo, da se vse po Nemcih in Italjanih zasedeno ozemlje t. j. zlasti naše Primorje in slovenski deli Koroške ter Štajerske združijo v smislu točke 9. Wilsonovih načel o samoodločbi narodov, v jedno jedinstveno, neodvisno in nedeljivo državo Srbov, Hrvatov in Slovencev ter s tem ustvari predpogoj za naš kulturen razvitek in boljše bodočnost naših potomcev.

Izjavljamo, konečno, da ne pripoznamo nobene druge ureditve državnega položaja tega ozemlje ter smo odločno pripravljani, da se do zadnjega z orožjem v roki borimo za uresničenje teh ciljev.

Po jednournem prekinjenju se je zborovanje nadaljevalo pri županu Krulcu ter so se na željo delavstva, ki je v teh rudniških podjetjih mnogoštevilne obravnavala zlasti pereča delavska vprašanja in sprejemale njih pritožbe. Spominjali so se slednjč narodnega apostola Dr. Ev. Kreka, kojega ime živi v ljudstvu ter bode ostalo nepozabljeno, kakor ono slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda, kojih tisočletnico obhajamo v tem letu.

Ko so zapeli še narodnega himno — Lepa naša domovina — so se zborovalci razšli v prepričanju, da bode ta pomemben dan obradil obilno sadu v srcih. zavednih Koroških Slovencev v Mežiški dolini.

Manifestacijski shod v Prevaljah na Koroškem se vrši v nedeljo dne 16. svečana 1919 ob 10 (deseti) uri dopoldne za celo Mežiško dolino.

Protestiralo se bode proti grabežljivim Nemcem, Italjanom in Madžarom, ki nam hočejo odtrgati dele slov. ozemlja. Na shodu govorijo govorniki vseh strank. Zavedni Slovenci in Slovenke! pridite na ta pomemben shod od blizu in daleč, da se pogovorimo in podučimo v važnih stvareh v uri, ko se odločuje osoda narodov na mirovni konferenci.

Narodni svet v Prevaljah.

Dnevne novice.

Naročnikom in prijateljem 'Korošana'.

Radi pomanjkanja papirja ste morali izostati dve številki 'Korošana.' Sedaj smo dobili papir in bo list redno izhajal v povečani obliki vsako soboto. Cena ostane ista, številka 30 vin., oziroma smo jo za naročnike celo znižali, tako da stane 20 brojev samo 5 K (popreje 6 K). Ako se bode število naročnikov zvišalo, bomo izdajali list po dvakrat na teden. Prijatelje in naročnike prosimo naj agitirajo za 'Korošana', jedin neodvisen, nestrankski list na Koroškem. — Iz naroda, za narod!

Prevalje. V Prevaljah je 6 razredna ljudska šola z dvema podružnicama na Fari in v Lešah. Na vseh treh šolah je tačas 484 učencev, od teh je 452 Slovencev, 30 Nemcev in 2 Italjana. Vkljub temu je bilo do sedaj ne teh šolah nastavljenih 10 nemških učnih moči, od kojih sta le jeden učitelj in jedna učiteljica za silo znala slovenski. Sedaj so te učne moči izmenjane s slov. učiteljstvom. Dasi so skoro vsi učenci sami Slovenci, je poduk vendar težaven, ker so do sedaj pisali učenci slovenščino z nemškimi črkami. Če tudi je začetek v takih razmerah za učitelja in za učenca težaven, vendar otroci kažejo veselje do učenja in bi bil uspeh popolnejši, ako bi stariši svojo otroke bodrili k marljivemu učenju.

Je pa še nekaj takih Nemcev tu, ki hočejo razširjati zli nemški duh. Omalovažujejo sedajni preobrat v šolah ter škodijo s tem ugledu slov. učiteljstva in vzgoji lastnim otrokom.

Prad par dnevi je dobil tu živeči železniški uradnik v. p. bivši nadporočnik Müller od razrednice slov. opomin, naj doma opozori, kaznujo svojega otroka, ki je v šoli neubogljiv in nemiren, dasi bi sicer lahko bil dobar učenec. Ta nemški privandranec pa ni storil svoje očetovske dolžnosti napram lastnemu otroku, temveč se razljutil nad šolskim vodstvom ter slov. opomin vrnil z opombo: *Zuschriften in einer mir fremden Sprache wandern das nächstemal in den Papierkorb.*

Ako si posamezni Nemci v Jugoslaviji upajo na uraden dopis javno tako odgovarjati, je naravno, da učiteljstvo ne bode v njih dobilo zaželjene podpore pri vzgoji njih otrok. Taki brezposelni hujskači, ki sicer mrzijo Jugoslavijo, ki jim pa izvrstno diši naša prehrana še vedno stanujejo v naši dolini, med tem ko mora naše učiteljstvo vsled pomanjkanja stanovanj v najprimitivnejših prostorih po gostilnah za drag denar stano-

vati. Ako bi si Slovenec dovolil v slovenščini tak odgovor na uraden opomin v Nemški Avstriji ali na Madžarskem, dobil bi takoj zazlužno plačilo. Milo za drago tiče tudi onim tujcem v Prevaljah, ki sovražijo in žalijo naš uradni jezik.

Politične vesti.

Amerika nas priznava!

Beograd, 11. februarja.

Sinoči so došle službene in privatne brzójavke iz Washingtona, Ženeve in od raznih drugih postaj, da je državni tajnik Zedinjenih Držav za zunanje zadeve gospod Lansing izdal v soboto zvečer obvestilo vsem državam Antante in nevtralcem. V tem obvestilu razlaga stališče Zedinjenih Držav napram ujedinjenju jugoslovanskega naroda. Nota pravi med drugim:

Dne 29. maja 1918 je vlada Zedinjenih Držav izrazila svoje simpatije za težnje zedinjenja jugoslovanski plemen. Dne 29. junija 1918 je izjavila, da se imajo osvoboditi vsa jugoslovanska plemena izpod jarma nemško-avstrijskega. Jugoslovani, ki so se osvobodili tujčevega jarma, so večkrat izrazili svojo željo, da se ujedinijo s kraljevino Srbijo. Zedinjene Države vsled tega javno in službeno izjavljajo, da pristajajo na ujedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev. Vlada Zedinjenih držav pozdravlja to narodno ujedinjenje in izjavlja, da priznava kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, pridržavši konečno določanje mej nove države mirovni konferenci, ki bo odredila te meje v sporazumu z vsemi interesiranimi narodi.

Regent pri Clemenceau-u.

Beograd, 11. februarja. Po vesteh iz Pariza je naš regent prestolonaslednik Aleksander v poslopju vojnega ministrstva povrnil poset francoskega min. predsednika Clemenceaua ter blagovolil ostati pri njem nekoliko časa.

Za politično združenje.

Zagreb, 11. februarja. Znani dalmatinski narodni poslanec Lupis je objavil v beogradski „Samoupravi“ članek, v katerem pravi med drugim: Srbija hoče, da se stopi z ostalim jugoslovanskim narodom v jedno celino, hoče, da izgine vse, kar bi nas še nadalje ločilo. V Dalmaciji o vprašanju jedinstvene države ne

poznamo nikakršnega kolebanja brez razlike skupin. To znajo dobro tudi vsi oni, ki se čudijo držanju Dalmatincev, ki nočejo, da propadejo skupaj s separatisti. Ako bi pa v novem kraljestvu močne sile delovale za politično avtonomijo pokrajin, bo Dalmacija pristala tja, kamor jo je postavila priroda, t. j. pridružila bi se v tem slučaju Bosni, nikdar pa ne bi hotela za ljubav zagrebskih teoretikov iti z njimi, da ubije svojo lastno bodočnost. Komur je v resnici do političnega jedinstva in do resničnega napredka in razvoja našega naroda vseh ujedinjenih treh plemen in do moči naše kraljevine, ta pojde in zapreči poizkuse razdelite jedinstveno državo na separatna politična telesa, ki bi imela samo nekatere skupne zadeve. Dalmacija je brez razlike in izjeme za monarhijo od onega časa, ko je opazila, kdo se vse izticava za republiko. Kakor ne more biti obrti brez obrtnikov, tako je nemogoča republika brez republikancev. Najboljše je, da se narod odgoji za republiko s parlamentarno konstitucijo in najširšo demokratično politiko in upravo, kakor so to storile Anglija, Srbija, Belgija in Skandinavske države. Narodi so v teh državah vzgojeni samostojno in to je republikanski, pa jim zato ni na potu kraljeva oseba, ker v taki demokratični kraljevini kralj ni gospodar naroda, ampak njegov sluga. **Dinastija Karagjorgjevičev je čestita narodna dinastija, ki vrši najvišjo službo narodu**, in kadar postanemo republikanci kakor so Angleži, bo tudi nam takrat kakor sedaj v Angliji naši republiki njena dinastija v kras, sedaj pa v dnevih velike opasnosti nam je rešitev.

Ljubljana, 13. februarja. Wilson odpotuje začetkom marca v Ameriko.

Wilson na kongresu.

Bazel, 10. februarja. Wilson se bo mudil v New Yorku samo tri tedne. Poslanica Wilsona na kongres vsebuje glavne poteze mirovnih pogojev, ki se bodo stavili osrednjim državam. Konec marca bo Wilson zopet došel v Pariz. Takoj potem se bodo pričela prava mirovna pogajanja.

Demarkacijska črta na Štajerskem.

Maribor, 10. februarja zvečer. (Lj. k. ur.) V Mariboru so se danes pod vodstvom francoske misije majorja Monteguja med zastop-

niki kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ter zastopniki Nemške Avstrije vršila pogajanja v svrhu določitve dvojne demarkacijske črte na Štajerskem. Ena teh črt naj znači začasno severno mejo jugoslovanskega, druga pa začasno južno mejo nemškoavstrijskega območja na Štajerskem. Med črtama naj bo nevtralen pas. Pogajanja se jutri nadaljujejo. Zaradi teh pogajanj se je premirje, ki bi moralo davi ob sedmih poteči, podaljšalo do 12. t. m. ob 7. zjutraj.

Vlada za vojvodino se bo razpustila.

Beograd, 11. febr. (Izv. poročilo.) Narodna vlada za Bačko, Baranjo in Banat se bo razpustila in se nahaja v stanju likvidacije. Državna oblast je prešla na centralno vlado v Beogradu.

Milan Pribičević stopi v pokoj.

Zagreb, 11. febr. Polkovnik Milan Pribičević misli stopiti v pokoj ter se posvetiti političnemu delu. Ta korak utemeljuje s tem, da je kot vojak izvršil svojo nalogo, ker je doseženo narodno ujedinjenje.

Listnica uredništva.

F. O., Braslovče: Hvala lepa za poslani članek. Pošlji še kaj. — F. R., Celje: Srčna hvala za pošiljetev. Porabim v prihodnjih brojih. — N. S., Prevalje: Priobčim v nastopnih številkah. Prosim, da pošljete prihodnjič bolj čitljiv strojepis. Drugače mi napravijo stavci zopet 150 napak.

Darovi.

Za Tiskovni sklad Korotana so poslali upravništvu „Jugoslov. Korotana“: Zora Borštner, Litija, 10 K s geslom „Iz naroda — za narod“; Franc Plevnik, Železna Kapla, 5 K; Matija Puncer, Mozirje, 15 K. Srčna hvala vsem narodnim darovalcem. Iz naroda — za narod!

P. T.

Prijatelje našega lista prosimo, da nabirajo darove za tiskovni sklad Jugoslov. Korotana, jedin neodvisni obmejni list v vzhodnem Korotanu, ki se bori za starodavne pravice Slovencev—Jugoslovenov, a se mora boriti istočasno še z velikimi začetniškimi težavami. Darujte z geslom: Iz naroda za narod!

VINO
sadjevec in kisló vodo
razpošilja po Jugoslaviji
ANDREJ OSET
Tolsti Vrh (Guštanj).

Trgovci, gostilničarji, obrtniki
in drugi uradniki ki žele kaj
kupiti
ali se naseliti
v jugoslovenske Koroški naj tako
natančno poročajo svoje podatke na
Narodni svet, Guštanj, Korotan
Andrej Oset.

Kupujem drva
bukova in hrastova, najmanj polsuhu,
naložena v vagon za takojšnjo dobavo.
Ponudbe s skrajno ceno in množino je poslati tvrdki
Vinko Vabič,
Žalec pri Celju.

Potnike išče

marljive in zanesljive

 Zavarovalni oddelek vdovskega in sirotinskega zaklada
za politični okraj Velikovec.

Osebam, ki imajo omenjene lastnosti se nudi lep zaslužek in celo trajna eksistenca.

Vojni invalidi imajo prednost.

Zglasiti se treba pri vodji zavaralnice g. **Ivanu Osvald, Velikovec**, Gorenja poštna ul. št. 127.